

Duhovna misel - 19. dec. 2021

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

4. adventna nedelja

Kakšne misli so jo navdajale Marijo v mesecih pričakovanja? O pride prav iz današnjega evangeljskega odlomka, ki pripoveduje o Marijinem obisku pri njeni sorodnici Elizabeti. Ta pohvali njeno verjetnost, da bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod: »Blagorji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod.«

Ta dogodek nam pomaga s posebno lučjo brati skrivnost srečanja z Bogom. Srečanja, ki je v znamenju vere in ljubezni. Marija je nam blagrovana, ker je verovala: srečanje z Bogom je sad vere. Brez vere ostanemo gluhi za Božji tolažeči glas; in ostanemo nezmožni izgovarjati besede tolažbe in upanja za svoje brate. In to vidimo vsak dan: ljudje, ki nimajo vere ali imajo zelo majhno vero, ko se morajo soočiti s človeškimi trpi, mu govorijo priložnostne besede, a ne uspejo priti do srca. Ni mogoče, ker nimajo vere, in če ni vere, ne pridejo besede, ki dosežejo srce drugih. Vera pa se hrani v ljubezni. Evangelist pripoveduje, da je »Marija v tem hitro šla« k Elizabeti. Lahko bi ostala doma, da bi se pripravila na rojstvo svojega sina, v resnici pa najprej poskrbi za druge, prej kot zase in se tako pokaže z dejanji, da je že učenka tistega Gospoda, ki ga nosi pod srčnim žarkom. Dogodek Jezusovega rojstva se je začel tako, s preprostim dejanjem, ki je dejansko je prava ljubezen vedno sad Božje ljubezni.

Evangelij Marijinega obiska Elizabeti, nas pripravlja, da bomo doživelji božič tako, da si posredujemo dinamizem vere in ljubezni. Ta dinamizem je delo Svetega Duha: Duha Ljubezni, ki je Marijo vodil, da je vsem pomagat priletiti sorodnici. Dinamizem, poln veselja, prava himna našega veselja v Gospodu, ki dela velike reči z malimi, ki vanj zaupajo.

Naj nam Devica Marija doseže milost, da bomo doživelji božič, ki je usmerjen navzven, a nikakor ne raztresen: naj ne bo v središču našega sveta ampak Jezusov Ti in ti naših bratov, posebej tistih, ki potrebujejo našo ljubezen. Tako bomo dali prostor Ljubezni, ki hoče tudi danes postati meso in krvin, ki prebivat med nas (papež Frančišek, 23. 12. 2018)

Praznik Kristusovega rojstva je prav posebno praznik ^{2/3} sočutja, Njegova lepota je ponizna in polna človeške topoline

Tvit papeža Frančiška

Vsako življenjsko obdobje je čas, da verujemo, upam, ljubimo. - Ogni tappa della vita è un tempo per credere, sperare e amare (17. 12. 2021).

Ko se bližamo božiču, se od sv. Jožefa učimo gojiti trenutke, katerih bo lahko prišla na dan še druga beseda: beseda Svetega Duha, ki prebiva v nas (15. 12.).

Advent nas vabi, naj se pripravljamo na božič, tako da brez sprejmemo Jezusa. Če mu na široko odpremo vrata življenja, vsebovane novo luč. Družina, delo, bolečina, zdravje in prijateljstvo postanejo priložnosti, da odkrijemo njegovo tolažilno navzočnost (14. 12.).